

Sygn. akt I ACz 689/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Artur Kowalewski (spr.)
Sędziowie:	SSA Ryszard Iwankiewicz SSA Tomasz Żelazowski

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r., w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S. (1)

przeciwko S. P., M. O., A. M.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powódki na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wlkp. z 13 lipca 2017r., sygn. akt I C 365/17

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSA T. Żelazowski SSA A. Kowalewski SSA R. Iwankiewicz

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 13 lipca 2017r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wlkp. zwrócił pozew.

Podstawą powyższego rozstrzygnięcia były następujące okoliczności oraz wnioski: pismem z 22 czerwca 2017r. M. S. (1) została zobowiązana do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez wskazanie swojego adresu zamieszkania w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, pod rygorem zwrotu pozwu. Ustalono, że wezwanie zostało doręczone powódce 4 lipca 2017r., a tym samym termin do uzupełnienia braków formalnych pozwu upływał z dniem 11 lipca 2017r. Sąd ustalił, że powódka do dnia wydania orzeczenia nie wykonała zobowiązania. Odnotowano, że powódka złożyła pismo z 10 lipca 2017r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie z 22 czerwca 2017r., wnosząc o zaakceptowanie jej adresu do korespondencji z przyczyn przedstawionych w piśmie z 31 maja 2017r.

W tych okolicznościach Sąd zważył, że wymóg wskazania w pozwie miejsca zamieszkania strony wynika z art. 126 § 2 k.p.c. Z uwagi na to, że stwierdzony brak formalny pozwu spełnia przesłanki określone, w art. 130 § 1 k.p.c., powódka została wezwana do jego uzupełnienia. Stosownie do art. 130 § 2 k.p.c., przewodniczący zwraca pismo stronie po bezskutecznym upływie termin, co też miało miejsce w niniejszej sprawie, z uwagi na niewykonanie zobowiązania i skutkowało zwrotem pozwu.

Powyższe rozstrzygnięcie zażaleniem zaskarżyła powódka, wnosząc o dalsze prowadzenie sprawy. Skarżąca wyjaśniła, że podała adres do korespondencji, który jest akceptowany przez wszystkie instytucje, a wystosowane w stosunku do niej żądanie o podanie adresu zamieszkania stanowi formę dyskryminacji ze względu na stan posiadania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności wymaga wyjaśnienia, że w sytuacji złożenia pierwszego pisma procesowego w sprawie, a takim niewątpliwie jest pozew, ustawodawca ustanowił wymóg oznaczenia miejsca zamieszkania lub siedziby stron, adresów stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, co jednoznacznie wynika z treści art. 126 § 2 pkt 1 k.p.c. W kontekście treści tego przepisu oczywistym jest zatem, że wymóg podania adresu zamieszkania osoby fizycznej będącej stroną postępowania, wymaga, obok wskazania nazwy miejscowości, także podania nazwy ulicy (jeżeli w danej miejscowości są ulice), numer domu lub mieszkania oraz numer kodu pocztowego a także siedzibę właściwego dla doręczeń urzędu pocztowego. Nie ulega także wątpliwości, że zgodnie z art. 135 § 2 k.p.c. strona jest uprawniona do złożenia wniosku o dokonywanie doręczeń na wskazany przez nią adres skrytki pocztowej, a więc adres inny niż adres zamieszkania. Tym niemniej nie stanowi to podstawy do utożsamiania wymogu formalnego określonego w art. 126 § 2 pkt 1 k.p.c., z kwestią doręczeń uregulowaną w art. 131 k.p.c. i następnym, które to zagadnienia należy rozpatrywać oddzielnie. Obligatoryjność wskazania w pierwszym piśmie złożonym w sprawie miejsca zamieszkania i adresu stron ma na celu nie tylko wyeliminowanie ewentualnej sytuacji doręczenia zastępczego per aviso, ale także identyfikację stron postępowania czy weryfikację właściwości miejscowej sądu. Podanie zaś adresu do korespondencji w postaci adresu skrytki pocztowej nie spełnia wymogu z art. 126 § 2 pkt 1 k.p.c.

W tym kontekście powódka wskazała, że podawany przez nią adres korespondencji był akceptowany przez wszystkie instytucje, przy czym w żaden sposób nie przybliżyła co należy rozumieć pod pojęciem „wszystkie instytucje” i czy dotyczyło to sytuacji inicjowania postępowań sądowych. Natomiast w oparciu o dane zawarte w systemie informatycznym SAWA, a mianowicie zapisy elektroniczne sprawy prowadzonej pod sygnaturą ACa 325/09 (sygn. akt przed SO – I C 178/08), w której M. S. (1) występowała w charakterze strony powodowej, Sąd Apelacyjny powziął informację, że w toku postępowania z oskarżenia prywatnego powódka na wezwanie sądu podała adres do doręczeń na terenie G., a jako ewentualny adres do doręczeń podała adres swojego ówczesnego stałego miejsca zamieszkania. Tym samym nie sposób podzielić stanowiska skarżącej, że podanie przez nią tylko adresu skrytki pocztowej było dotychczas w innych postępowaniach bezwarunkowo akceptowane.

W kontekście powyższego, Sąd Apelacyjny zważył, że Przewodniczący w Sądzie Okręgowym prawidłowo zarządził o zwrocie pozwu. Pismem sądowym z 22 czerwca 2017r. powódka została wezwana do uzupełnienia braku pozwu w postaci podania swojego adresu zamieszkania. Przedmiotowe pismo zostało powódce doręczone 4 lipca 2017r. W zakreślonym terminie złożyła jedynie pismo w którym nie podała adresu zamieszkania, a jedynie wniosła o zaakceptowanie jej dotychczas podanego adresu do korespondencji. W związku z tym brak podstaw do uznania, że uzupełniony został brak formalny pozwu, co skutkowało prawidłowym zarządzeniem zwrotu tego pisma na podstawie art. 130 § 2 k.p.c.

Nadmienić należy, że zwrot pozwu nie stanowi przeszkody, by złożyć go ponownie, oczywiście w takiej formie, w której nie będzie on wykazywał braku formalnego, który to stanowił podstawę jego zwrotu w przedmiotowej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

SSA T. Żelazowski SSA A. Kowalewski SSA R. Iwankiewicz